

Fem un ús eficient de l'aigua?

Isabel Ayala. CHNCB

La situació actual d'escalament del planeta, i per tant, de canvi climàtic està provocant una disminució de les precipitacions i un augment de la desertització. Aquesta problemàtica global, provoca que en un clima poc plujós com és el mediterrani s'accentuin les èpoques de sequera i disminueixin els recursos hídrics disponibles. El problema climàtic general es tradueix a nivell local en l'absència de precipitacions en tot el país i que aquest 2006 hagi sigut el segon any consecutiu de sequera generalitzada.

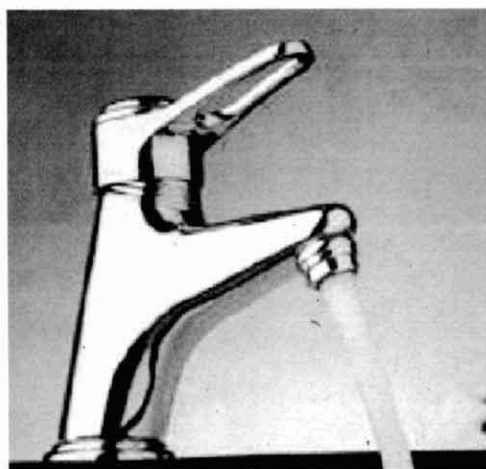
Si a aquest fet li afegim la dada inquietant de que des de 1997 fins al 2003 el consum domèstic d'aigua ha augmentat un 25% (segons INE), provoca que la situació s'agreugi de forma alarmant i per tant un comportament insostenible vers els propis recursos. Fet que ens ha de fer reflexionar sobre els actuals models de consum i analitzar les causes des de l'inici fins al final del procés de consum en cada municipi, ja que és a nivell local on es prenen gran part de les decisions sobre planificació, gestió, preus, etc. de l'aigua.

La primera reflexió que ha de fer un municipi és analitzar el model de creixement urbanístic previst. Quan un municipi aposta clarament per un model de creació d'urbanitzacions d'habitatges unifamiliars amb jardí i piscina, és

de sentit comú saber que aquestes llars tindran un consum superior que en el cas d'un creixement basat en blocs de pisos. Només apuntar la dada de consum d'una casa unifamiliar de 3 persones amb jardí i piscina consumeix de mitjana 900 litres/dia enfront dels 360 litres/dia de la mateixa família en un pis. Davant d'aquestes xifres és totalment imprescindible saber com afrontarà el municipi

l'augment de la demanda de recursos hídrics, és a dir analitzar el nivell d'explotació dels recursos hídrics propis, si existeix la possibilitat de trobar nous recursos locals, o si bé s'ha de plantejar un creixement urbanístic més moderat i eficient amb el consum de recursos si no es vol arribar a una situació d'insostenibilitat i dependència de transvasaments d'altres conques.

Un cop es defineix el model de creixement l'administració local ha de procurar que s'incorporin criteris d'eficiència en les noves construccions, mitjançant l'aplicació del Decret 21/2006 d'ecoeficiència en els edificis i la Ordenança Municipal sobre estalvi d'aigua, proposada per la Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat, normatives que obliguen a instal·lar tecnologia eficient en els edificis de nova construcció, ja siguin habitatges o edificis públics. És gràcies a aquesta nova legislació que queden obsoletes normatives totalment contràries al foment de l'ús eficient de l'aigua, ja que per exemple obligaven als constructors a instal·lar aixetes que garantissin

un mínim de 12 litres/minut, quan el mercat disposa actualment d'aixetes que només consumeixen 7 litres/minut.

Alguns dels sistemes que proposen a la normativa són els següents:

- sistemes de recollida d'aigües pluvials per regar
- xarxes d'aprofitament de les aigües grises procedents de la dutxa i la rentadora per usar-les en el WC
- aixetes amb sistemes economitadors que fan que l'aixeta estalvi fins a 5 litres/minut
- sistemes de doble descàrrega de les cisternes dels vàters
- dipòsits de recollida de l'aigua de la piscina per regar
- criteris sobre xerojardineria (jardineria de baix consum d'aigua) amb un llistat de 100 espècies recomanades

En segon lloc l'administració local ha de quantificar els diversos sectors de consum i la seva evolució al llarg dels anys, ficant especial èmfasi en conèixer el nivell de fugues de la xarxa de distribució, ja que els municipis de Catalunya es troben entre un 40% i el 10% de pèrdues, no tan sols provocades per trencaments

sinó pels propis materials sovint obsolets que no retenen la totalitat de l'aigua que transporten. Per tant aquests municipis amb major nombre de fugues hauran de planificar el canvi progressiu dels materials de les xarxes de distribució.

També és necessari quantificar el consum dels edificis públics, dels jardins, de les piscines municipals, pavellons, escoles, neteja de carrers, etc. ja que en la majoria de pobles aquest consum es desconeix, sovint no existeixen ni comptadors. Un cop es conegui aquest consum es podrà estudiar les millors opcions per reduir-lo.

És a partir del moment en què l'administració local hagi fet "els deures" sobre la seva responsabilitat en l'ús de l'aigua, quan podrà exigir i fomentar l'eficiència i minimització del consum de l'aigua en els altres sectors de la població.

Un altre actuació principal a fomentar són campanyes de sensibilització per la ciutadania. Cal canviar el missatge "d'estalviar aigua", ja que sovint el ciutadà identifica estalviar com deixar de fer o perdre comoditat, i començar a parlar de tenir un "consum eficient" en els hàbits quotidians, perquè tenim la tecnologia necessària que ens permet continuar fent coses tant necessàries com rentadores

i dutxes i a la vegada consumir l'aigua justa i necessària.

Saps quant consumeixes d'aigua?

Molts podem dir el que gastem en el telèfon mòbil, però i d'aigua? Els més avantatjats ens podran dir el què paguen, però molt pocs coneixeran els metres cúbics facturats. És al rebut de l'aigua on trobarem els metres cúbics, que no ens aporten massa informació si no els traduïm a una mesura molt més quotidiana com els litres, i tot i així encara l'haurem de dividir per les persones que viuen en aquella casa per tenir una idea més propera i comprensible.

Us convido a que en feu el càlcul i us compareu amb les següents dades:

140 litres / persona i dia: és la mitjana de consum domèstic a Catalunya

Menys de 100 litres / persona i dia: es considerat un consum eficient de l'aigua

Si aquestes dades encara us queden massa llunyanes podem fer el càlcul equivalent en garraves d'aigua: 140 litres/persona i dia equivalen a 28 garraves de 5 litres, us imagineu que les heu de comprar i transportar cada dia?

Un cop quantificat el

vostre consum cal que reviseu les vostres instal·lacions, i comproveu si existeixen fugues (aixetes que gotegen, cisternes amb pèrdues...) tot i així potser existeixen fugues que passen desapercebudes, en aquests casos caldrà que controleu el comptador abans d'anar a dormir quan no hi hagi cap consum d'aigua, i compareu amb la dada del matí abans d'utilitzar cap element de consum, o bé quan marxem a treballar, l'únic requisit és que les mesures del comptador es facin amb un mínim de 4 hores per poder detectar possibles pèrdues.

El següent pas és conèixer les possibilitats d'eficiència que ens ofereix el mercat: electrodomèstics classe A, aixetes amb economitadors incorporats, o bé economitadors que es poden instal·lar a les aixetes existents... I evidentment és necessari que revisem els nostres hàbits i ens preguntem a cada moment si podríem utilitzar menys aigua en cada acció, i si la podem reutilitzar per un altre ús que no requereixi que una qualitat de l'aigua òptima.

Tal i com proposa la Nova Cultura de l'Aigua: hem de fer el mateix que la resta d'éssers vius ADAPTAR-NOS a la quantitat d'aigua que hi ha en el nostre voltant, enlloc de pretendre que podem augmentar el consum d'aigua tant com vulguem, com hem fet fins ara, és a dir ser sostenibles en el consum d'aigua.

Consum d'aigua en un habitatge

